

การขยายผลการทดสอบในวงกว้าง Pre-production Program

ประจำ สุคติ
นักวิชาการเกษตร สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม กรมวิชาการเกษตร

Abstract

When the multilocation testing will be promoted to be the production program, the technology should be tested several times until the experimental results in farmer field's will be stable in yield and income as well. The experimental results in the interdisciplinary design should be tested in farmer field's condition under the cooperation with farmer in multilocation testing.

The experiment has been done and increased into testing program in several area which was accepted by the farmers. The work can be summarized as follows.

Case 1 Pre-Production on Soybean-Soybean cropping pattern under rainfed upland condition at Tak province in 1988-1989. There were four farmers in the project. In 1990, the number of farmer was increased to be 36 and it was found that profit margin on cost were 2,900, 2,604 and 2,707 Baht/rai respectively.

Case 2 Pre-Production program of Sorghum Supanburi 60 varieties is secondary crop in farmer field's at Nakhon Ratchasima province. In 1990, 81 farmers were sampling and it was found that the return over cost in cropping pattern (Maize-Sorghum) was 594 Baht/rai comparing with sole cassava planting which had the profit of 400 Baht/rai.

Case 3 Sorghum (Supanburi 60) intercropping with soybean in rainfed area at Amphur Phaisaree, Nakhonsawan province from 1988-1989. The cross return in whole system was 1,404 Baht/rai while the return of soybean planting was only 1,070 Baht/rai.

Case 4 Research and improvement on mulberry plantation and silkworm rearing in some target area which was included in production program in farmer field level. The experiment was be done at Thumbal Nong-maka-mong Amphur Dan-chang Supanburi. In 1988-1989 there were 5 farmer cooperators in the project and the average income was 31,361 Baht from 33 boxes of silk worm/year. In 1989-1990, 27 farmers could earn average income of 69,582 Baht from average amount of silkworm of 55 boxes/year and in 1990-1991, 64 farmers could earn the profit of 113,346 Baht from silkworm rearing of 101 boxes/year.

Case 5 Rice-Fish culture project in the Northeast where Tilapia, golden rice carp and common carp were reared in rice fields at the rate of 600-1,200 fish/rai, yield productivity was 12.7-57 kg./rai and rice yield was increased by 2-36.3 %

บทคัดย่อ

ก่อนขยายผลทดสอบสู่ขั้นการผลิตเบรกท์ (Production Program) จะเป็นจะต้องทดสอบเทคโนโลยีหลายครั้ง จนเกิดความมั่นใจว่าผลการทดลองหรือระบบการทดลองที่น้ำไปปฏิบัติ ในร้านเกษตรมีความมั่นคงทั้งด้านผลผลิตและรายได้ โดยการนำผลการทดลองไปทดสอบในหลายที่ พื้นที่ที่มีลักษณะสภาพแวดล้อมของพื้นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อยืนยันผลการทดสอบ (multilocation testing)

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและได้ขยายผลไปสู่ขั้นทดสอบทั่วทั่วพื้นที่และเกษตรกรยอมรับนำไปปฏิบัติในวงกว้าง ดัง

- การขยายผลการปลูกพืช ถั่วเหลือง-ถั่วเหลือง ในเขตใช้น้ำฝน จังหวัดตาก ในปี 2531-2532 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 4 ราย และในปี 2533 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 36 ราย เกษตรกรมีรายได้เท่าทันทุนผันแปรทั้งระบบเฉลี่ยในแต่ละปี เป็นเงิน 2,900 , 2,604 และ 2,707 บาท/ไร่ ตามลำดับ

- การขยายผลการทดสอบข้าวฟ่างแดงพันธุ์สุพรวณบุรี 60 เป็นพืชที่สองในสภาพไวรันเกษตรกร จังหวัดนครราชสีมา จากเกษตรกร จำนวน 81 ราย ในปี 2532 เกษตรกรมีรายได้เท่าทันทุนผันแปรทั้งระบบ (ข้าวโพด-ข้าวฟ่าง) เป็นเงิน 594 บาท/ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับการปลูกมันสำปะหลังอย่างเดียว ซึ่งได้ 400 บาท/ไร่

- การปลูกข้าวฟ่างแดงแซมถั่วเหลืองในเขตใช้น้ำฝน ยำนาโคไฟกาส จังหวัดนครสวรรค์ระหว่างปี 2531-2532 เกษตรกรมีรายได้รับผลตอบแทนทั้งระบบ 1,404 บาท/ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับการปลูกถั่วเหลืองอย่างเดียว ซึ่งได้ 1,070 บาท/ไร่

- การวิจัยและการพัฒนาการปลูกหม่อนเสี้ยงใหม่ในพื้นที่เป้าหมาย โครงการกระจายการผลิตในระดับไวรัน ดำเนินหนอนงค์คำไมง อำเภอคำน้ำเข้า จังหวัดสุพรรณบุรี ในปี 2531/2532 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 5 ราย ปี 2532/2533 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 27 ราย และปี 2533-2534 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 64 ราย เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 31,361 บาทจากการเสี้ยงใหม่ เฉลี่ย 33 กก./ปี 69,552 บาท จากการเสี้ยงใหม่เฉลี่ย 56 กก./ปี และ 113,346 บาท จากการเสี้ยงใหม่เฉลี่ย 101 กก./ปี ตามลำดับ

- โครงการเสี้ยงปลาในนาข้าว ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ปลาโนโลห์ ปลาไน และปลาตะเพียน จำนวน 600-1,200 ตัว/ไร่ เกษตรกรมีผลผลิตปลากระหวง 127-57 กก./ไร่ ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 - 36.3 %

คำนำ

การวิจัยในระบบการทำฟาร์ม มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาของเกษตรกร และนักจะเห็นถึงเกษตรกรรายย่อย หรือฐานะยากจน เป็นที่กล่าวกันเสมอ ๆ ว่า ผลงานวิจัยที่ทำการทดสอบในสถานที่ทดลองนั้น เมื่อนำไปเผยแพร่ให้เกษตรกรแล้ว ส่วนใหญ่ไม่สามารถจะรับไปปฏิบัติได้ หรือจะนำไปปฏิบัติได้กับเกษตรกรที่มีฐานะดี ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่ทำการทดลองกับสภาพแวดล้อมของเกษตรกรปฏิบัติต่างกันมาก นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันในด้านความคิดเห็น ซึ่งนักวิจัยส่วนใหญ่จะคิดเองว่าสิ่งที่ตนทำไว้นั้นเป็นปัญหาของเกษตรกร การยอมรับของเกษตรกรนั้นไม่ได้คำนึงถึงเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และuhnธรรมเนียมประเพณีของเกษตรกรด้วย ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี (เหออด , 2532)

งานวิจัยระบบการทำฟาร์มจึงได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาให้เกษตรกร โดยมีหลักการสำคัญ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของวิธีการวิจัยเดิม เน้นการทดลองในสภาพไร่นาเกษตรกร มีนักวิจัยร่วมกัน ทำงานแบบสาขาวิชาการ มีเกษตรกรเป็นเป้าหมายหลักและร่วมดำเนินการ การดำเนินการจะพิจารณา ฟาร์มเป็นระบบซึ่งเกี่ยวข้องทั้งพิจารณาภาระกรรมภายในและนอกฟาร์ม

แต่การที่จะได้ผลงานวิจัยดังกล่าวไปถึงมือเกษตรกรได้นั้น จะต้องทดสอบกันหลาย ๆ ครั้งจนกว่า ความมั่นใจว่า ผลการทดลองหรือระบบการทำทดลองที่นำไปปฏิบัตินั้นมีความมั่นคง ทั้งด้านผลผลิตและรายได้ จึงจะนำไปเผยแพร่ต่อ

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยระบบการทำฟาร์ม

ประเมินผล
และพัฒนาวิชาการ
องค์ประกอบ | <ol style="list-style-type: none"> 1 เลือกพืชที่เป้าหมาย 2 การบรรยายสภาพพื้นที่ ————— สภาพแวดล้อมต่าง ๆ
ทรัพยากรที่มีอยู่ 3 การวางแผนระบบการทำฟาร์ม ————— ระบบการทำฟาร์ม
ในปัจจุบัน 4 การทดสอบระบบการทำฟาร์ม ————— รวมรวมตรวจสอบ
ข้อมูลด้านเกษตร
และเศรษฐศาสตร์ 5 การประเมินผลก่อนการผลิต 6 แผนและดำเนินการผลิตแปลงใหญ่ |
|---|---|

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการวิจัยระบบการปลูกพืชของ IRRI (Zandstra, 1977)

การประเมินผลก่อนการผลิต (Pre-production evaluation)

การประเมินผลก่อนการผลิต หรือการขยายผลการทดลองในวงกว้าง เป็นการนำเอาวิทยาการหรือระบบการทำฟาร์มที่ได้ผลดีจากการทดสอบในขั้นตอนที่ 4 ไปทดสอบในหลายๆ พื้นที่ ในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย การดำเนินงานควรจะต้องมีความร่วมมือกับหน่วยงานด้านส่งเสริมการเกษตรด้วย ในขั้นตอนนี้ อาจจะต้องใช้เวลาปรับปรุงและพัฒนาซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายๆ ครั้ง จนกว่าการประเมินผลจะได้ผลออกมากว่าเป็นระบบที่เหมาะสมกับพื้นที่ ตลอดจนความเป็นอยู่ที่แท้จริงของเกษตรกร โดยมีระดับความเชื่อมั่นสูงพอสมควร

การประเมินผลก่อนการผลิต มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อจะศึกษาถึงปัญหาขององค์กรที่จะสนับสนุนในด้านบริการต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จในการที่จะนำผลงานวิจัยนั้นๆ ไปใช้ เช่น สินเชื่อ การตลาด การรวมกลุ่ม ฯลฯ ประสบการณ์จากการทดลองขึ้นนี้ จะเป็นพื้นฐานในการวางแผนการขยายการผลิตในวงกว้าง (Production program) ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย ขั้นตอนการประเมินผลก่อนการผลิตประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

ขั้นตอน 1 การทดสอบในหลายพื้นที่ (multilocation testing) เป็นการนำผลการทดลองที่มีแนวโน้มว่าดีในพื้นที่เป้าหมายไปทดสอบหลายพื้นที่ ซึ่งมีลักษณะสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกันกับแปลงทดลองของพื้นที่เดิม หรือสภาพนิเวศเกษตรที่เหมือนๆ กัน เทคโนโลยีที่นำมาใช้ ความมีผลตอบแทน การผลิตต่อไร่สูง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 จากของเกษตรกรที่ทำอยู่เดิม ค่าของผลตอบแทน เห็นอัตนหนุนเงินสดมีค่าอย่างน้อย 2 เท่า ในขั้นตอนนี้นักส่งเสริมการเกษตรควรมีบทบาทมาร่วมกับนักวิชาการด้วย

ขั้นตอน 2 การขยายผลการผลิตขั้นทดลอง (Pilot production program) เป็นงานที่ทำต่อจากการทดสอบหลายพื้นที่ ถ้าหากเทคโนโลยีนี้ได้ผลดี จะทำการขยายผลในพื้นที่กว้าง ๆ ต่อไป การทำแบบนี้ให้เป็นตัวอย่างโครงการต่างๆ ที่สนับสนุน การผลิต เช่น สินเชื่อ การตลาด ปัจจัยการผลิต และการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกร เป็นต้น เพื่อดำเนินการผลิตแปลงใหญ่ (production program) ต่อไป

หัวใจสำคัญของงานวิจัยระบบการทำฟาร์ม (อารันเต้, 2527)

- ศึกษาแบ่งมุ่งต่างๆ ของครัวเรือนของเกษตรกรและ上官แพดล้อมทาง
ธรรมชาติ และ上官แพดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม
 - พิจารณาถึงปัญหาและโอกาสที่จะมีต่อการรัฐบาลทั้งระบบ
 - จัดลำดับความสำคัญของงานตามปัญหาและโอกาส
 - ดำเนินการเชื่อมโยงระหว่างระบบย่อย ภายในระบบฟาร์มและพิจารณาถึงความสัมพันธ์
เหล่านั้น ในการดำเนินการกับส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบการปลูกพืช หรือการเลี้ยงสัตว์
ถือระบบเป็นระบบย่อย (sub system) ในระบบการทำฟาร์ม

- การประเมินผลการใช้เทคโนโลยี จะไม่ประเมินแผลพะส่วนได้ส่วนหนึ่ง แต่จะต้องดูผลกระทบต่อระบบฟาร์มทั้งระบบ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของเกษตรกร (CIMMYT, ECONOMIC, STAFF 1981)

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการที่จะเลือกใช้เทคโนโลยีอันได้อันหนึ่งนั้นมีมากน้อยหลายอย่าง มีทั้งปัจจัยทางด้านดินพื้นาที ปัจจัยทางชีวภาพ อันได้แก่ โรคแมลง วัชพืช ลักษณะของพื้นที่ ลักษณะของดิน ถนนหนทาง สินเชื่อ การส่งเสริมภายในครัวเรือนของเกษตรกรเอง ก็ยังมีเป้าหมายในการผลิตของเกษตรกร มีปัญหาเรื่อง เงินทุน แรงงาน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ มีผลการตัดสินใจของเกษตรกรทั้งสิ้น แม้ว่าในการทดสอบจะเป็นพื้ยที่เทคโนโลยีขั้นเบื้องต้น เช่น การใส่ปุ๋ย ข้าวโพด หรือระยะเวลาปลูกข้าวโพด แต่การปฏิบัติเช่นนี้จะกระทบไปถึงแบบแผนงานการปลูกพืช การหมุนเวียนของการปลูกพืชการจ้างแรงงานซึ่งจะไปกระทบถึงกิจกรรมอื่นๆ ในฟาร์มจะเห็นได้ว่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเกี่ยวข้องไปหมดคนงานอย่างอาจจะมาก บางอย่างอาจจะน้อย จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาทั้งระบบทั้งหมดของฟาร์ม หลักการประการสำคัญของงานวิจัยระบบการทำฟาร์มอิกเพรคการหนึ่งก็คือ มุ่งเน้นพัฒนาเทคโนโลยีให้เหมาะสม หรือปรับปรุงบางส่วนไม่ได้เป็นการเปลี่ยนทั้งระบบ

ผลการขยายผลทดสอบในวงกว้าง

กรณี 1 การขยายผลของระบบการปลูกพืช ถั่วเหลือง-ถั่วเหลือง ในเขตไข่น้ำฝนจังหวัดตาก (ศุกร์ยัย และคณะ 2533)

หลักการและเหตุผล

จากการศึกษาปริมาณน้ำฝน จังหวัดตาก ทราบว่ามีปริมาณน้ำฝนเพียงพอสำหรับการปลูกพืชไว้ซึ่งมีพื้นที่สภาพไว้ในภาคฤดูร้อน 500,000 ไร่ หรือร้อยละ 56 ของพื้นที่ เกษตรกรทั้งหมดของจังหวัดตาก เกษตรกรปลูกพืชไว้ เช่น ข้าวโพด ถั่วลิสง ถั่วเขียว และถั่วเหลือง ระบบพืชที่ปลูกมี ข้าวโพด-ถั่วลิสง ข้าวโพด-ถั่วเขียว ข้าวโพด-ถั่วเขียว ข้าวโพด-ถั่วเหลือง (2520-2529)

จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เกษตรกรปลูกข้าวโพดเป็นพืชหลัก แต่ข้าวโพดก็มีปัญหาเรื่องตลาดน่าจะหาพืชอื่นที่มีศักยภาพทดแทนทั้งด้านผลผลิตและราคา และพืชชนิดนี้ควรซื้อปั้นปูรุ่งนั่นด้วยจึงเห็นว่า ถั่วเหลืองน่าจะมีศักยภาพดีกว่าพืชอื่น จึงดำเนินการทดสอบปลูกทดแทนข้าวโพดบางส่วน จะเป็นวิธีลดความเสี่ยงในด้านความแปรปรวนของราคางานข้าวโพดและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

อิกเพรคการหนึ่งยังเป็นแหล่งเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่จะนำไปปลูกในนาข้าว โดยใช้เมล็ดพันธุ์จาก การปลูกถั่วเหลืองพืชที่สอง แต่การปลูกถั่วเหลืองพืชแรกจะมีปัญหาเรื่องฝนตอนกับเกี่ยวพืชแรก ดังนั้น เกษตรกรจึงควรปลูกถั่วเหลืองไม่เกิน 3 ไร่ และเมื่อผักแก่ 80 %

ผลการทดลอง

ระบบการปลูกถั่วเหลือง (นว.1)-ถั่วเหลือง (สจ.5) ในเขตใช้น้ำฝน จังหวัดตาก ได้ทำการวิจัย ในปี 2531 และ 2532 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 4 ราย พื้นที่ 4 ไร่ ผลการวิจัย 2531 และ 2532 ห้ารับน้ำรายได้เหนือต้นทุนแผ่นแปร 2,900 บาท และ 2,604 บาท/ไร่ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับระบบเดิมของเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดแซมถั่วงา รายได้เหนือต้นทุนแปร 2,170 บาท/ไร่ ในปี 2533 จึงขยายผลการทดลองกว้างขึ้น มีเกษตรกรร่วมโครงการ 36 ราย พื้นที่ 90 ไร่ และเกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยเหนือต้นทุนแผ่นแปร 2,707 บาท (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลผลิตและรายได้เหนือต้นทุนแผ่นแปรของระบบ ถั่วเหลือง-ถั่วเหลือง กับ ข้าวโพดแซมถั่วงา

ปี	จำนวน เกษตรกร	ผลผลิต (กก./ไร่)		รายได้สุทธิ บาท/ไร่	ผลผลิต (กก./ไร่)		รายได้สุทธิ บาท/ไร่
		ถั่วเหลือง	ถั่วเหลือง (นว.1)		ข้าวโพด	ถั่วงา	
2531	4	329	160	2,900	-	-	-
2532	4	305	143	2,604	804	180	2,170
2533	36	227	208	2,707	-	-	-

กรณี 2 การขยายการผลิตขึ้นทดสอบการปลูกข้าวฟ่างพื้นที่สูตรรณบุรี 60 เป็นพืชหลักในสภาพพื้นที่เกษตรกร จังหวัดนครราชสีมา

หลักการและเหตุผล

อำเภอค่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เป็นพื้นที่เกษตรฯชนิดนาข้าวโพด ผู่คู่หรือจัดเป็นนาต่อเนื่องกันแล้ว เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกมันสำปะหลัง โครงการพัฒนาพืชภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พยายามศึกษาระบบพืชเพื่อทดสอบการปลูกมันสำปะหลังซึ่งมีราคาไม่แน่นอน โดยเริ่มนทดสอบมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 โดยใช้ ปริมาณการกระจายตัวของฝน เป็นหลักพิจารณาการจัดระบบ ระบบถั่วเหลือง-ข้าวฟ่าง, ข้าวโพด-ข้าวฟ่าง ผลปรากฏว่าระบบ ข้าวโพด-ข้าวฟ่าง เป็นระบบที่เป็นไปได้ จึงได้ขยายผลการทดลองในแปลงเกษตรกร ตั้งแต่ สิงหาคม-กันยายน 2531 ปลูกข้าวโพดไว้ และ

ข้าวฟ่างพันธุ์สุวรรณบุรี 60 ในเดือนมีนาคม 2531 ถึงปลายเดือนมกราคม 2532 กับ เกษตรกร 126 ราย พื้นที่ 1,592 ไร่

ผลการทดสอบ

จากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกร 81 ราย จากจำนวน 126 ราย ได้ผลผลิต ข้าวฟ่าง 235 กก./ไร่ มีรายได้เหนือต้นทุน 404 บาท/ไร่ เพื่อรวมกับการปลูกข้าวโพดไว้เป็นพืชแรก ซึ่งมีรายได้เหนือต้นทุน 190 บาท/ไร่ (เนื่องจากกระทบแล้ง) รวมมีรายได้ทั้งระบบเป็น 594 บาท/ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับการปลูกมันสำปะหลังอย่างเดียวมีรายได้เหนือต้นทุน 400 บาท/ไร่ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 สรุปต้นทุนและผลตอบแทนการขยายการผลิตข้าวฟ่างพันธุ์ สุวรรณบุรี 60 เป็นพืชที่สอง

รายการ ต้นทุนปัจจัยการผลิตที่เป็นเงินสด	ข้าวโพดไร่ (พืชแรก)	ข้าวฟ่าง (พืชสอง)	รวม
● ค่าเตรียมแปลง (บาท/ไร่)	-	111	
● ค่ากำจัดวัชพืช (บาท/ไร่)	-	4	
● ค่าเก็บเกี่ยว (บาท/ไร่)	-	23	
● ค่านวด (บาท/ไร่)	-	14	
● ค่าขนส่งผลผลิต (บาท/ไร่)	-	16	
รวมต้นทุนการผลิต	160	168	328
ผลผลิต (กก./ไร่)	161	235	-
ราคา (บาท/กก.)	1.80-2.55	2.5-2.6	-
รายได้ทั้งหมด (บาท/ไร่)	350	572	922
รายได้เหนือต้นทุนปัจจัย (บาท/ไร่)	190	404	594

หมายเหตุ ไม่รวมแรงงานในครอบครัว

กรณี 3 การปลูกข้าวฟ่างแคงแซมถั่วเหลืองในเขตใช้น้ำฝน อำเภอไทรโยค จังหวัดนครสวรรค์

หลักการและเหตุผล

ในเขตอำเภอไทรโยค จังหวัดนครสวรรค์ เกษตรกรปลูกข้าวโพด เป็นพืชหลัก เมื่อเก็บเกี่ยวสร้างกำไรหัวน้ำเขียวผิวนหรือตัวเขียวผิวดำ หรือข้าวฟ่างในท้องที่ที่มีช่วงการตอกของฝนนานาการปลูกข้าวโพดครั้งที่สองก็จะมีปัญหัดกัน จากความไม่แน่นอนของฝน ทำให้ข้าวโพดต้นปีได้รับความเสียหายจากฝนแล้ง หรือทั้งช่วงเป็นวัลนาณผลผลิตต่ำ บางครั้งเก็บผลผลิตไม่ได้ และยังต้องพบกับปัญหาเรื่องราคาผลผลิตไม่แน่นอน ราคาต่ำเมื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โครงการกระจายการผลิตในระดับไร่นา สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม ได้แนะนำระบบการปลูกพืชแซม ตามด้วยถั่วเหลือง ซึ่งเป็นระบบที่เหมาะสมกับปริมาณน้ำฝนและการกระจายตัวของฝน ให้เกษตรกรปลูกเมื่อปี 2530 จนถึงปัจจุบัน ถั่วเหลืองที่แนะนำมีทั้งพันธุ์ สง.5 และ นว.1

ถั่วเหลืองที่ทดลองคือพันธุ์ นว.1 เมื่อปลูกได้ 15-20 วัน จะทำรุนกำจัดวัชพืช โดยใช้รถจักรยานล้อเดียว (ไทยดัน) และหยดเมล็ดข้าวฟ่างและกลบ

ผลการทดลอง

ได้ทำการทดลองติดต่อ กันมา 2 ปี ระหว่างปี 2531-2532 การปลูกถั่วเหลือง ต้นเดือนสิงหาคม และปลูกข้าวฟ่างแซมถั่วเหลืองและวันแรก เมื่อถั่วเหลืองอายุ 15-20 วัน ได้ผลผลิตถั่วเหลืองเฉลี่ย 202 กก./ไร่ ข้าวฟ่างแซมเฉลี่ย 300 กก./ไร่ ผลตอบแทนรวม 2 พืช 1,404 บาท/ไร่ เปรียบเทียบ กับการปลูกถั่วเหลืองอย่างเดียว ผลผลิต 218 กก./ไร่ ผลตอบแทน 1,070 บาท/ไร่

กรณี 4 การวิจัยและการพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไก่ในพื้นที่เป้าหมายโครงการกระจายการผลิตในระดับไร่นา

หลักการและเหตุผล

หน่วยวิจัยและพัฒนาระบบการทำฟาร์มสุพรรณบุรี ได้คัดเลือก ตำบลหนองมะคำ อำเภอค่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพื้นที่เป้าหมายโครงการกระจายการผลิตในระดับไร่นา เริ่มต้นปี 2530 เป็นต้นมา เนื่องจากเป็นเขตปลูกพืชไร่ออาศัยน้ำฝนเป็นที่รับเชิงเข้มควาลมาตรฐานเล็กน้อย การพังทะลายของดินสูง ปริมาณฝนตกลงเฉลี่ยปีละ 1,200 มม. พืชที่ปลูกกันมากได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ฝ้าย ถั่วต่าง ๆ รวมทั้งกระเจียงแคง แตงโมเมล็ด และผักบุ้งผลิตเมล็ดพันธุ์ เนื่องที่นาและการปลูกข้าวมีน้อยเพียง 3 หมู่บ้านในจำนวน 12 หมู่บ้าน ของทั้งตำบล

เกษตรกรเป็นผู้อพยพมาจากหลายท้องที่ทั้งจากในจังหวัดภาคกลาง และบางจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คนชา拉าหลายคนในตำบลนี้มีความรู้ด้านการปลูกหม่อนเลี้ยงไหเมแบบดั้งเดิมเป็นอย่างดี แต่ขาดการสนับสนุนด้านวิชาการเลี้ยงสมัยใหม่ และอีกประการหนึ่งการปลูกอ้อยในระยะ 10 ปี ที่ผ่านมาก็ให้ผลตอบแทนดีมาก ทำให้การปลูกหม่อนการเลี้ยงไหเมขาดความสนใจ

ผลการทดสอบ

ผลการทดลองปรากฏว่าเป็นกิจกรรมเสริมรายได้ที่ดี มีรายได้ทุกเดือนและมั่นคงลดความเสี่ยง เป็นการกระจายแรงงาน สร้างงานสามารถดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น จากผลการวิจัยพบว่าในปี 2531/2532 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 5 ราย ปี 2532/33 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 27 ราย และปี 2533/34 มีเกษตรกรร่วมโครงการ 64 ราย เกษตรกรมีรายได้ 31,361 บาท จากการเลี้ยงเฉลี่ย 33 กโล./ปี 69,552 บาท จากการเลี้ยงเฉลี่ย 56 กโล./ปี และ 113,346 บาท จากการเลี้ยงเฉลี่ย 101 กโล./ปี ตามลำดับ

กรณี 5 โครงการเลี้ยงปลาในนาข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นิรันดร์ และคณะ 2531)

หลักการและเหตุผล

โครงการเลี้ยงปลาในนาข้าวได้ทำการทดลองนาเป็นวาระนาโดยกรรมประมง และกัญชูดายไป และโครงการนี้เริ่มต้นตัวขึ้นมาอีกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลจากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา ก็พบว่าปลาเป็นอาหารโปรดตินที่เกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมบริโภคมาก แต่ต้องดินทางไปหาปลามาบริโภคไกล เสียเวลา many บางครั้งก็ได้ผลไม่คุ้มกับที่เสียเวลาสถานบันทึกการทำการฟาร์ม ได้ดำเนินการทดสอบร่วมกับกรรมประมงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ได้ผลดี เกษตรกรยอมรับและได้ขยายผลโครงการนี้ไปทดสอบโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการทุ่งกุลาธงให้ โครงการพัฒนาการเกษตรอาชีวานา โครงการประมงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และโครงการประมงน้ำจืดระดับหมู่บ้านของสมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม

สาเหตุที่ทำให้โครงการนี้เป็นที่ยอมรับของเกษตรกร คือ

- เกษตรกรมีปลาบริโภค ขาย และยังเหลืออนอมไว้บริโภคได้นาน ๆ อีก
- มีการลงทุนน้อย และเสียเงินน้อย
- ทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 2-36 %
- ช่วยกำจัดศัตรูข้าว
- บ่อน้ำที่ขุดเลี้ยงปลาใช้รดน้ำพืช-สัตว์

**ตารางที่ 3 แสดงผลการดำเนินโครงการปลูกป่าในนาข้าว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสถาบันวิจัย
การทำฟาร์ม**

สถานที่	จำนวนเกษตรกร	จำนวน	อัตราส่วน*	จำนวนป่า	ผลผลิตป่า	ผลผลิตข้าว
	ราย	ไร่	*	ตัว/ไร่	กก./ไร่	เพิ่ม %
อุบลฯ	52	1-4	1:2:2	600	30	15
ขอนแก่น	1(สถานี)	-	1:6:3	800-1,200	50.7	32
ทุ่งกุลาฯ	3	3-5	1:2:2	600	-	36.3
นครราชสีมา	10	1-4	1:2:2	600	-	13.5
พิมาย	1(สถานี)	5	1:2:2	1,000	57	2-3
สุรินทร์	1(สถานี)	8.5	1:2:2	1,000	12.7	2-3
ศกลนคร	1(สถานี)	2	1:2:2	1,000	40.5	-

*หมายเหตุ อัตราส่วนป่า ปานิล : ป่าใบ : ป่าตะเพียน

สรุป

เทคโนโลยีที่ผ่านการทดสอบและได้ผลดีทั้งด้านผลผลิตและรายได้ เมื่อนำไปทดสอบต่างพื้นที่อาจจะได้ผลดีบ้างไม่ดีบ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเอาใจใส่ของเกษตรกรและสภาพแวดล้อมที่แปรปรวน เป็นสำคัญ และรวมไปถึงการตลาดที่เป็นกลไกสำคัญต่อความสนใจอีกด้วย มีเทคโนโลยีหลายอย่าง ที่ได้ผลดีและสามารถขยายผลไปในชนิดนิเวศเกษตรที่คล้ายกัน แต่เกษตรกรไม่ยอมรับ ทั้งนี้เพราะว่า เกษตรกรไม่ได้คำนึงถึงด้านผลผลิตและรายได้เท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงด้านประโยชน์-สังคมแรงงาน และเงินทุนด้วย สถาบันวิจัยการทำฟาร์มได้ทำการทดสอบเพื่อหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมากما可以 แต่ก็มีน้อยมากที่ขยายผลสู่เกษตรกรและผลิตในวงกว้าง มีเทคโนโลยีหลายอย่าง ถึงแม้ว่าจะได้ผลผลิตไม่ดี รายได้อาจจะไม่คุ้มค่ากับทุนแต่เกษตรกรก็ยอมรับ ทั้งนี้พราะว่าเกษตรกรมองปัญหารือการกินอยู่สำคัญมากกว่า หรือมองถึงผลกระทบทางอ้อมที่มีต่อการทำการเกษตรของเข้าด้วย

เอกสารอ้างอิง

รายงาน อ่อนสะอัด 2531, ผลการขยายการผลิตข้าวทดลองการปลูกข้าวฟ่างพันธุ์สุพรรณบุรี 60 เป็นพืชแรก ในสภาพพื้นที่ไร่เกษตรกร จังหวัดนครราชสีมา เอกสารประกอบการเสนอที่ประชุมกลุ่มวิจัยข้าวโพด ข้าวฟ่างประจำปี 2531 วันที่ 14-15 มีนาคม 2532 ณ สถาบันวิจัยพืชเรืองเทพฯ

รายงาน อ่อนสะอัด และคณะ 2532, การทดสอบการเลี้ยงปลาในนาข้าวในระบบการทำฟาร์มพื้นที่ของเกษตรกร จังหวัดนครราชสีมา รายงานผลงานวิจัยประจำปี 2532 สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม เทอด เจริญวัฒนา 2532, คำกล่าวรายงานในพิธีเปิดการสัมมนาระบบการทำฟาร์มครั้งที่ 6 วันที่ 27-30 มีนาคม 2532 ณ โรงแรมโภชนา จังหวัดขอนแก่น

ทรงศักดิ์ รัฐปัตย์ และคณะ 2531, การเลี้ยงปลาในนาข้าวในระบบฟาร์มผสมผสาน จังหวัดสกลนคร, รายงานผลการวิจัยประจำปี 2531 สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม

นิรันดร์ ทองพันธ์ และคณะ 2531, การเลี้ยงปลาในนาข้าว จังหวัดอุบลราชธานี รายงานการสัมมนาการทำฟาร์มครั้งที่ 5 หน้า 166-174

นิรันดร์ ทองพันธ์ และคณะ 2532, การเลี้ยงปลาในนาข้าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานการสัมมนาการทำฟาร์มครั้งที่ 5 วันที่ 27-30 มีนาคม 2532

เบญจารัตน์ สวนตรัตน์ และคณะ 2532, การศึกษาระบบทการทำฟาร์มผสมผสานการเลี้ยงปลาในนาข้าวในเขตใช้น้ำฝน ทุ่งกุลาร้องไห้ รายงานผลงานวิจัยประจำปี 2532 สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม

ปริญญา ชินโนรส และคณะ 2533, การปลูกข้าวฟ่างแซมถั่วเหลืองในเขตน้ำฝน กสิกรปีที่ 63 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน 2533 หน้า 229-232

วิเชียร ศศิประภา และคณะ 2534, การวิจัยและการพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไก่ อำเภอค่ายช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี รายงานผลการวิจัยและพัฒนาระบบทการทำฟาร์มสุพรรณบุรี 2534

ศุภชัย บางเลี้ยง, รังสรรค์ ศรีทวีป, สุวรรณ หาญวิริยะพันธุ์ 2533, การขยายผลของระบบการปลูกพืช ถั่วเหลือง-ถั่วเหลือง ในเขตใช้น้ำฝน จังหวัดตาก เอกสารประกอบการแปลงผลงานวิจัยประจำปี 2533 สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม

ศุภวัตร ทิพยรักษ์ และคณะ 2531, การเลี้ยงปลาในนาข้าว ในระบบฟาร์มผสมผสาน จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสุรินทร์ รายงานผลการวิจัยประจำปี 2531 สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม

สุวิทย์ เลาศรีวงศ์ 2532, ภาพรวมของการเกษตรในระบบการทำฟาร์ม รายงานสัมมนาระบบการทำฟาร์มครั้งที่ 6 วันที่ 27-30 มีนาคม 2532 ณ โรงแรมโนราห์ จังหวัดขอนแก่น หน้า 406-410

อารวันต์ พัฒโนทัย 2528, แนวคิดและพัฒนาการของงานวิจัยระบบการทำฟาร์ม รายงานฉบับรวมเชิงปฏิบัติการ นักวิชาการ สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม กรมวิชาการเกษตร หน้า 6-34